

af Loven af 1. April 1892, jfr. Lov Nr. 51 af 5. Marts 1910, ønskelig, har man udarbejdet foranstaaende Forslag, der i Forhold til de gældende Regler betegner en ikke ubetydelig Lettelse i Adgangen til at opnaa Ligbrænding.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser skal man bemærke følgende:

Til § 1.

De foreslaaede Regler om Habiliteten for at afgive Erklæring om Ligbrænding er formulerede i Lighed med de Bestemmelser, der i Henhold til Lov Nr. 100 af 19. April 1907 gælder med Hensyn til Erklæringer om borgerlig Begravelse, og stemmer i Realiteten ganske med de nugældende Regler.

Med Hensyn til Formen for Erklæringens Afgivelse har man i Mod sætning til f. Eks. den norske Lov ment at burde fastholde, at Erklæringen skal foreligge skriftlig; at medtage den blot mundtlige Erklæring maa forekomme uheldigt, bl. a. fordi det ofte vil kunne stille sig tvivlsomt, om en saadan Erklæring har været alvorlig ment, eller om den dog ikke senere er tilbagekaldt. Derimod har man anset det forsvarligt at medtage den rent formløse skriftlige Erklæring, saafremt dens Rigtighed ikke bestrides af nogen af de Personer, der gyldig kan rejse Indsigelse mod en for Vidner oprettet Erklæring; at medtage den formløse skriftlige Erklæring under disse Omstændigheder betyder i Virkeligheden kun, at der ikke stilles andre og strengere Fordringer med Hensyn til Beviset for en afdøds Viljestilkendegivelse i den heromhandlede Henseende, end naar det drejer sig om Dispositioner over hans Formue.

Under Hensyn til den Stilling, Fler-tallet af Befolkningen her i Landet utvivlsomt indtager til Spørgsmaalet om Ligbrænding, har man ment, at Loven bør sikre enhver Person, der ikke er Forældremyndighed undergivet, at hans Lig ikke bliver brændt uden hans Ønske, og man har derfor kun i Tilfælde, hvor det drejer sig om Børn under 18 Aar, ment at kunne overlade det til de efterlevende at træffe Bestemmelse om Ligbrænding, uden at der af den paagældende selv var truffet gyldig Bestemmelse i saa Henseende. Herved sker en lille Ændring i de nugældende Regler, hvorefter Forældremyndighedens Indehaver kun kan træffe saadan Bestemmelse, naar Barnet er død før det 15. Aar.

Til Paragrafen har man fundet det naturligt at føje en Bestemmelse om, at

Ligbrænding i det Tilfælde, at den afdøde ikke var fast bosat her i Landet, kan finde Sted, naar der blot foreligger en Bestemmelse, som er gyldig efter den afdødes Hjemlands Lovgivning.

Til § 2.

Bestemmelsen i § 3 i Loven af 1. April 1892, hvorefter det altid, forinden Ligbrænding kan iværksættes, er nødvendigt at tilkalde Embedslægen, medfører ikke blot betydelig Ulejlighed, men i mange Tilfælde, hvor Embedslægen skal tilkaldes langvejs fra, tillige betydelige Udgifter, og Dansk Ligbrændingsforening har derfor lagt særlig Vægt paa at faa denne Bestemmelse ændret, saaledes at de paagældende Attester kan udstedes af enhver autoriseret Læge. Sundhedsstyrelsen har ikke fundet noget mod en saadan Ændring at erindre.

Hvor den afdøde under sin sidste Sygdom er bleven behandlet af en Læge — det vil praktisk talt sige i de allerfleste Tilfælde — maa det nu ogsaa indrømmes, at en af denne udstedt Dødsattest og Erklæring om, at der efter hans Skøn ikke er nogen Grund til Mistanke om, at Døden er foraarsaget ved en Forbrydelse, synes tilstrækkelig betryggende, i hvert Fald, naar der gives Politiet Ret til at kræve, at Erklæringen skal være afgivet af Embedslægen, naar det finder Anledning dertil. Hvor den afdøde ikke under sin sidste Sygdom er bleven behandlet af en Læge, altsaa navnlig ved pludselige Dødsfald, Ulykkestilfælde o. lign., synes der ikke at være tilstrækkelig Grund til at ændre Reglen om, at Dødsattesten og den nævnte Erklæring skal være udstedt af Embedslægen.

Samtidig med, at § 3 i Lov 1. April 1892 foreslaas ændret i Overensstemmelse med foranstaaende, foreslaar man, at det paalægges Politiet at paase, at der foreligger gyldig Bestemmelse om Ligbrænding, hvilket efter den gældende Ordning paa-hviler Ligbrændingsanstaltens Bestyrelse, jfr. Regulativ for Udførelsen af Ligbrænding af 4. Okt. 1892 § 4.

Til § 3.

Ifølge de hidtil i de sønderjydske Landsdele gældende Regler kan Personer, der er fyldt 16 Aar, gyldig træffe Bestemmelse om Ligbrænding enten ved en i Testamentsform afgiven Erklæring eller ved en mundtlig Erklæring, afgivet overfor en Embedsmand, der er berettiget til at føre et offentligt Segl, jfr. Gesetz betreffend die Feuerbestattung in Preussen af 14 Septbr.